

**МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ДВНЗ «ПРИКАРПАТСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ІМЕНІ ВАСИЛЯ СТЕФАНІКА»**

Навчально-науковий інститут мистецтв

Кафедра дизайну і теорії мистецтва

**СИЛАБУС НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ
«КОМПЛЕКСИ У ДЕКОРАТИВНО-УЖИТКОВОМУ МИСТЕЦТВІ
І ДИЗАЙНІ (ІНТЕРЕС ЖИТЛА, ОДЯГ)»**

Освітня програма «Образотворче мистецтво,
декоративне мистецтво, реставрація»

Спеціальність 023 «Образотворче мистецтво,
декоративне мистецтво, реставрація»

Галузь знань 023 «Гуманітарні науки»

Рівень вищої освіти – третій

Затверджено на засіданні кафедри
Протокол № 1 від 28 серпня 2020 р.

м. Івано-Франківськ – 2020

ЗМІСТ

1. Загальна інформація
2. Анотація до курсу
3. Мета та цілі курсу
4. Результати навчання (компетентності)
5. Організація навчання курсу
6. Система оцінювання курсу
7. Політика курсу
8. Рекомендована література

1. Загальна інформація	
Назва дисципліни	Комплекси у декоративно-ужитковому мистецтві і дизайні (інтер'єр житла, одяг)
Викладач (-і)	Чуйко Олег Дмитрович
Контактний телефон викладача	+38 (0342) 52 34 29
Е-mail викладача	oleg.chuyko@pnu.edu.ua
Формат дисципліни	Групові заняття, очна та заочна форма
Обсяг дисципліни	3 кредити ЄКТС, 90 год
Посилання на сайт дистанційного навчання	–
Консультації	Згідно графіку консультацій
2. Анотація до курсу	
<p>Дисципліна «Комплекси у декоративно-ужитковому мистецтві і дизайні (інтер'єр житла, одяг)» належить до переліку вибіркових дисциплін підготовки аспіранта. Вона поглиблює базові теоретичні знання аспірантів про мистецтвознавчу науку, еволюцію мистецьких процесів. Особливу увагу буде звернено на розширення уявлень аспірантів про українську культуру шляхом формування науково-дослідницької компетентності, аналізу синтезу функціональних, формотворчих та клористичних аспектів творів та мистецьких пам'яток. Вивчення дисципліни має на меті виховати мистецький смак і дослідницьке чуття, критичне ставлення до невдалих стилізацій, фальшування і кітч; аргументовано, спираючись на кращі зразки національної мистецької спадщини.</p>	
3. Мета та цілі курсу	
<p>Мета: сприяти формуванню в аспірантів системи наукових знань про специфіку комплексів у декоративно-ужитковому мистецтві і дизайні, взаємодію різних видів мистецтва, розширити їхні уявлення про динаміку мистецьких процесів в українській культурі.</p> <p>Цілі: ознайомити молодих науковців з особливостями розвитку мистецтвознавчої думки в контексті загальної історії художньої культури;</p> <p>сприяти формуванню в аспірантів теоретичних знань, вмінь, навичок і компетентностей про загальні теоретичні і методологічні проблеми, що стоять перед теорією мистецтва;</p> <p>мотивувати в аспірантів потреби в необхідності вивчення ідей і методів сучасного мистецтвознавства;</p> <p>сприяти розумінню логіки еволюції декоративно-ужиткового мистецтва і дизайну;</p> <p>виховувати професійні й наукові здібності аспіранта, необхідні для формування компетентностей в аспекті основних проблем, що постають сьогодні у сфері культури і мистецтва.</p>	
4. Результати навчання (компетентності)	
<p>Вивчення дисципліни «Комплекси у декоративно-ужитковому мистецтві і дизайні (інтер'єр житла, одяг)» сприяє формуванню у здобувачів таких фахових компетентностей:</p> <p>Загальні компетентності –</p> <p>ЗК1: здатність до критичного абстрактного мислення, зокрема, вміння застосовувати його до аналізу результатів власного наукового дослідження, наукової новизни, теоретичного, практичного, аксіологічного та світоглядного значення;</p> <p>ЗК2: здатність до пошуку, оброблення та аналізу інформації з різних джерел;</p> <p>ЗК5: здатність написання українською та іноземною мовами власних наукових публікацій різного змісту та обсягу (наукова стаття, автореферат, тези конференцій,</p>	

наукова доповідь, запит на науковий грант, договір про співпрацю, звіт з наукової роботи, дисертація, праці науково-методичного характеру).

Фахові компетентності –

ФК8: здатність розуміти матеріальну та духовну цінність художнього об'єкту в різних хронологічних межах та географічних ареалах у відповідному історико-художньому, економічному, соціокультурному, інституціональному та тендерному контекстах.

Програмові результати навчання –

ПРН1: мати передові концептуальні та методологічні знання з Культурології та на перетині різноманітних гуманітарних наук та синтезувати їх у межах наукової спеціальності, в контексті власного дослідження;

ПРН2: впорядкувати філософсько-теоретичні засади сучасного культурологічного пізнання; сучасного наукового дискурсу; усвідомлювати власну професійно-наукову ідентичність дослідника-культуролога;

зв'язки між блоками гуманітарних, культурно-історичних, мистецтвознавчих дисциплін та вільно володіти міждисциплінарною методологією наукового пізнання;

ПРН6: знати основні культурологічні концепції, теоретичні та практичні проблеми з історії культурологічної науки та інтегрувати їх для дослідження сучасних феноменів та процесів;

ПРН7: аргументувати методологічні засади власного наукового дослідження, визначати його об'єкт та предмет, мету та актуальність з огляду на загальні тенденції інших галузей сучасної науки, аналізуючи параметри його наукової новизни;

ПРН8: застосовувати сучасні гуманітарні знання та технології, дослідницькі навички у процесі виконання власного наукового дослідження з метою розв'язання комплексних проблем у галузі професійної та дослідницько-інноваційної діяльності розвитку на засадах антропного принципу, зокрема здатність до аналізу теоретичних і практичних проблем сучасної культурології як міждисциплінарної галузі гуманітарної сфери;

ПРН10: вільно презентувати та обговорювати з фахівцями і нефаківцями результати досліджень, наукові та прикладні проблеми Культурології державною та іноземною мовами, кваліфіковано відображати результати досліджень у наукових публікаціях у провідних міжнародних наукових виданнях;

ПРН11: володіти різними жанрами написання наукових текстів, вміти їх рецензувати, коментувати, анотувати, редагувати.

5. Організація навчання курсу

Обсяг курсу – один семестр

Вид заняття – групові	Загальна кількість годин – 90
Лекції	20
семінарські заняття	10
самостійна робота	60

Ознаки курсу

Семестр	Спеціальність	Курс (рік навчання)	Обов'язковий
IV	Культурологія	2	+

Тематика курсу

Тема, план	Форма заняття	Література	Завдання, год	Вага оцінки	Термін виконання

Тема 1. Формальні концепції творчості (побудова та оздоблення творів; орієнтири і мистецькі зв'язки).	лекція	1 – 91	2 год. групові, 4 год. сам. заняття.		1–2 тижні
Тема 2. Морфологія декоративно-ужиткового мистецтва і дизайну в системі сучасної культури.	лекція семінарське	1 – 91	4 год. групові, 8 год. сам. заняття.	6 балів	3–4 тижні
Тема 3. Декоративно-ужиткове мистецтво і дизайн. Особливості формоутворення.	лекція	1 – 91	2 год. групові, 4 год. сам. заняття.		5–6 тижні
Тема 4. Давньогалицькі художні традиції та культурі парадигми в мистецтві України.	лекція семінарське	1 – 91	4 год. групові, 8 год. сам. заняття.	6 балів	7–8 тижні
Тема 5. Тенденції культурно-мистецького розвитку Галичини кінця XIX – першої половини XX століття.	лекція	1 – 91	2 год. групові, 4 год. сам. заняття.		9–10 тижні
Тема 6. Народна	лекція семінарське	1 – 91	4 год. групові,	6 балів	11–12 тижні

орнаментика в системі просторового вирішення й символічних змістів.			6 год. сам. заняття.		
Тема 7. Декоративно-ужиткове мистецтво і дизайн на межі тисячоліть.	лекція семінарське	1 – 91	4 год. групові, 8 год. сам. заняття.	6 балів	13–14 тижні
Тема 8. Національні парадигми у декоративно-ужитковому мистецтві і дизайні.	лекція	1 – 91	2 год. групові, 6 год. сам. заняття.		15–16 тижні
Тема 9. Зміни парадигми функціонування декоративно-ужиткового мистецтва в Україні 1950-х – 2010-х років.	лекція семінарське	1 – 91	4 год. групові, 8 год. сам. заняття.	6 балів	17–18 тижні
Тема 10. Дизайн і декоративно-ужиткове мистецтво мистецтво періоду Незалежності: події, явища, основні напрямки.	лекція	1 – 91	2 год. групові, 4 год. сам. заняття.	6 балів	19–20 тижні
6. Система оцінювання курсу					
Загальна система оцінювання курсу		Розподіл балів, які отримують аспіранти Впродовж семестру – 50 балів: Поточні оцінки, усні відповіді – 30 балів Есе – 20			

	<p>Залік – 50 Підсумкова за курс – 100 (бали впродовж семестру + бали за залік)</p>
<p>Вимоги до письмової роботи</p>	<p><u>Есе з актуальних проблем декоративно-ужиткового мистецтва і дизайну.</u></p> <p><i>Рекомендації щодо написання есе</i> <i>Есе – це</i> вільний виклад власних знань і міркувань по заданій темі. В есе відображаються знання аспіранта по даній темі та власне ставлення, міркування. Це свого роду твір-роздуми на тему, в основі яких (роздумів) лежать теоретичні знання, аналіз наукових джерел з даної проблематики, а також власні рефлексії.</p> <p>Обсяг есе чітко не регламентується. Рекомендовано 3–5 сторінок. Акцент робиться на вмінні чітко і коротко формулювати думки, виокремлювати основне, оперувати понятійним апаратом теми.</p> <p>Структура есе передбачає вступ, основний зміст, підсумки (висновок). При необхідності додається список використаних джерел.</p> <p>Уданому есе важливо показати розуміння професійних знань, умінь, навичок та особистісних якостей групового психотерапевта, представлених у науково-психологічній літературі та співвіднести їх із своїми характеристиками</p> <p><u>Критерії оцінки есе:</u></p> <p>«Відмінно» – висвітлення проблеми відповідно до теми; аналіз власних професійних компетентностей та професійно важливих якостей, виокремлення зон розвитку (виконання всіх рекомендацій щодо написання есе).</p> <p>«Добре» – висвітлення проблеми відповідно до теми; достатнє володіння понятійним апаратом курсу, виокремлення власних професійних компетентностей та особистісних якостей та зон розвитку. Можливе упущення одного з аспектів.</p> <p>«Задовільно» – висвітлення проблеми відповідно до теми; незначне володіння понятійним апаратом теми без опори на науково-психологічну літературу, не висвітлений якийсь із аспектів есе. Або у есе представлені теоретичні напрацювання (перелік професійних компетентностей чи особистісних якостей так, як вони представлені у літературі) без співвіднесення їх із власною особистістю.</p> <p>«Незадовільно» – відхід від теми, відсутність понятійного апарату курсу, нездатність обґрунтувати власну думку.</p>

Семінарські заняття	<p align="center">Критерії поточного оцінювання та самостійної роботи</p> <p>здійснюються відповідно загальним рекомендаціям щодо оцінювання при підсумковому контролю.</p> <p>«Відмінно» тему засвоєно повністю, без прогалин, необхідні практичні навички роботи з матеріалом сформовані. У відповідях здобувача чітко простежується вміння аналізувати, диференціювати, узагальнювати інформацію, оцінювати факти, події, оцінювати факти, події та прогнозувати очікувані результати від прийнятих рішень. Здобувач опирається у знаннях не тільки на навчальні підручники, посібники, але й оперує матеріалом сучасних наукових досліджень (аналіз статей) та першоджерел.</p> <p>«Добре» тема засвоєна повністю, без прогалин. Сформовані вміння аналізувати, систематизувати, узагальнювати інформацію. Дано правильну відповідь на всі питання, можливі незначні неточності. Відповідь може носити переважно репродуктивний характер.</p> <p>«Задовільно» існують прогалини у знаннях. Відповіді неповні, не чіткі, простежується невміння інтегрувати матеріал. Здобувач не дає відповіді на всі питання плану семінару.</p> <p>«Незадовільно» – основні питання теми засвоєні мінімально, або ж не засвоєні, відсутність вміння аналізувати, систематизувати, узагальнювати інформацію, мінімальний рівень репродуктивних знань, нема відповідей на допоміжні питання.</p>
7. Політика курсу	
<p>Курс носить переважно теоретичний характер, тому значний відсоток оцінки спрямований на виявлення власне теоретичних знань. Проте, передбачено і практичні заняття. Здобувач має виконати всі завдання курсу. Здобувач, який пропустив заняття без поважних причин, не отримує бали за усні відповіді, знижуються бали за виконання практичного завдання, яке проводилось на парі. Здобувач, який пропустив 65% занять без поважних причин – не допускається до іспиту. Здобувач, який пропустив заняття з поважної причини, має право відпрацювати його.</p> <p>Викладання курсу та взаємодія із здобувачем ґрунтуються на політиці академічної доброчесності. У взаємовідносинах викладач та здобувачі керуються загальними морально-етичними принципами та правилами поведінки відповідно до Кодексу честі ДВНЗ «Прикарпатський національний університет імені Василя Стефаника», ухваленого Конференцією трудового колективу ДВНЗ «Прикарпатський національний університет імені Василя Стефаника» 29 грудня 2015 року.</p>	
8. Рекомендована література	
<ol style="list-style-type: none"> 1. Аверинцев С. Философия VIII–XII вв. Культура Византии. Вторая половина VII–XII в. [отв. ред. З. Удальцова, Г. Литаврин]; АН СССР, Ин-т всеобщ. истории. Москва : Наука, 1989. С. 36–58. 2. Айналов Д. Лекции по истории древнерусского искусства. Киев ; Царьград ; Херсонес ; Симферополь, 1919. Відб. з : Изв. Таврич. учен. арх. комис. № 57. С. 80–113. 	

3. Александрович В. Мистецтво Галицько-Волинської держави / Інститут українознавства імені Івана Крип'якевича НАН України. Львів, 1999. 132 с.
4. Александрович В. Образотворче та декоративно-ужиткове мистецтво. *Історія української культури* : у 5-ти т. Т. 2 : Українська культура XIII – першої половини XVII століть / редкол. тому Я. Ісаєвич, Ю. Ясіновський, Л. Войтович та інші. Київ : Наукова думка, 2001. С. 425–446.
5. Асєєв Ю. С. Джерела: Мистецтво Київської Русі. Київ : Мистецтво, 1980. 214 с.: іл.
6. Аулих В. В. Галич. *Археология Прикарпатья, Волыни и Закарпатья (раннесловянский и древнерусский периоды)*. Киев : Наукова думка, 1990.
7. Аулих В. В., Герета І. П., Пеняк С. І. Археологічні пам'ятки Прикарпаття і Волині ранньослов'янського і давньоруського періодів. Київ : Наукова думка, 1982. 268 с.
8. Балагурі Е. А., Бідзіля В. І., Пеняк С. І. Давні металурги Українських Карпат. Ужгород : Карпати, 1987. 128 с.: іл.
9. Банк А. В. Прикладное искусство Византии IX–XII веков. Москва : Наука, 1978. 312 с.
10. Богаров Г. Художественный метал Древней Руси. Москва, 1984. 320 с.
11. Брайчевський М. Ю. Мистецтво стародавніх східних слов'ян. *Історія українського мистецтва* : у 6-ти т. Київ, 1966. Т. I. С. 112–132.
12. Бхаскаран Л. Дизайн и время: Пер с англ. Москва : Арт-родник, 2006.
13. Великий скит у Карпатах : у 3-х т. / за ред. проф. М. Кугутяка. Івано-Франківськ : Манускрипт-Львів, 2015. 510 с.
14. Войтович В. М. Українська міфологія. Київ : Либідь, 2002. 664 с.: іл.
15. Войтович Л. Галич у політичному житті Європи XI–XIV століть. Львів : Ін-т українознавства імені І. Крип'якевича НАН України, 2015. 475 с.: іл.
16. Волощук М. «Русь» в Угорському королівстві (XI – друга половина XIVст.): суспільно-політична роль, майнові стосунки, міграції. Івано-Франківськ, 2014. 496 с.
17. Волощук М. Rutheni in Polonia XI–XIII vv. : кратки очерки проблемы. *Rubikids in dynastic relations : politics, customs, culture, religion (10-th–16-th c.)*. Publication after 4-th International Conference (Mogilno, 14–16 th November, 2013). Krakow, 2014. P. 143–153.
18. Галич : зб. наук. пр. Вип. 1 / ред. М. Волощук. Івано-Франківськ : Лілея-НВ, 2016. 216 с.
19. Глазычев В. Дизайн как он есть: Изд. 2-е, доп. Москва : Европа, 2006.
20. Гончаров В. К. Художні ремесла. *Історія Українського мистецтва* : у 6-ти т. Київ, 1966. Т. I. С. 357–392.
21. Грушевський М. Історія України-Руси : в 11 т. 12 кн. / редкол.: П. Сохань (голова) та ін. Київ : Наукова думка, 1994. Т. 1 : До початку XI віка. (Пам'ятки іст. думки України). 736 с.; Т. 3 / редкол.: П. Сохань (голова) та ін. Київ, 1993, 592 с.
22. Грушевський М. Історія України-Руси : у 11-ти т. у 12-ти кн. Львів, 1904.
23. Даниленко В.Я. Дизайн України у світовому контексті художнього-проектної культури. Харків: Видавництво ХДАДМ “Колорит”, 2005.
24. Даниленко В.Я. Дизайн. Харків: Видавництво ХДАДМ, 2003.
25. Даркевич В. П. Произведения западного художественного ремесла в Восточной Европе (X–XIV вв.). *Свод археологических источников. Е1-57*. Москва : Наука, 1966. 148 с.

26. Даркевич В. П. Светское искусство Византии. *Произведения византийского художественного ремесла в Восточной Европе X–XIII века*. Москва : Искусство, 1975. 350 с.
27. Енциклопедія українознавства : у 2-х т. / гол. ред.: проф. д-р Володимир Кубійович і проф. д-р Зенон Кузеля. Т. 1. Мюнхен ; Нью-Йорк : Молоде життя, 1949. 400 с.
28. Енциклопедія українознавства. Словникова частина. Репринт. відтворення видання 1955–1984 рр. Т. 1. Львів, 1993. 400 с.; Т. 2. 800 с.
29. Жолтовський П. Художнє лиття на Україні в XIV–XVIII ст. Київ : Наукова думка, 1973. 132 с.
30. Исаевич Я. Культура Галицко-Волынской Руси. *Вопросы истории*. Москва, 1973. № 1. С. 92–107.
31. Ісаєвич Д. Передмова. *Українська культура XIII – першої половини XVII століть* / В. С. Александрович та ін.; редкол.: Я. Д. Ісаєвич (голов. ред.) та ін. Київ : Наукова думка, 2001. С. 5–22.
32. Історія декоративного мистецтва України : у 5 т. Т 1 / голов. редкол.: Г. Скрипник (голов. ред.) [та ін.] ; НАН України, Ін-т мистецтвознавства, фольклористики та етнології ім. М. Т. Рильського. Київ: [ІМФЕ ім. М. Т. Рильського НАН України], 2010. 680 с.
33. Історія української культури / ред. І. Крип'якевич. Київ : Либідь, 1994. 650 с.
34. Кіндратюк Б. Дзвонарська культура України : монографія / наук. ред. Ю. Ясіновський. Івано-Франківськ : Вид-во Прикарпат. нац. ун-ту ім. В. Стефаніка, 2012. 898 с. + CD. (Історія укр. музики : дослідження. Вип. 19 / Ін-т українознав. ім. І. Крип'якевича НАН України).
35. Клековкін О. Ю. Мистецтво: Методологія дослідження: Методичний посібник. Інститут проблем сучасного мистецтва Національної академії мистецтв України. Київ : Фенікс, 2017. 144 с.
36. Клімашевський А. Найдавніші відомості про обставу церковного інтер'єру в Україні. *Народознавчі Зошити*. Львів, 1998. Зош. 6. С. 655–660.
37. Костик М. Галицький крилатий змій. *Пам'ятки України : історія та культура*. 2013. № 6. С. 60–65.
38. Крвавич Д. П., Овсійчук В. А., Черепанова С. О. Українське мистецтво : навч. посібник : у 3 ч. Львів : Світ, 2004. Ч. II. 268 с.
39. Крип'якевич І. П. Галицько-Волинське князівство. 2-ге вид., зі змінами і доповнен. / Інститут українознавства ім. І. Крип'якевича НАН України; відп. ред. Я. Ісаєвич. Львів, 1999. 220 с.
40. Кугутяк М. Монастирі Галицької Гуцульщини в період середньовіччя і нового часу. *Старожитності Гуцульщини. Каталог пам'яток історії та культури : джерела з етнічної історії населення Українських Карпат* : у 2-х т. Т. 1 : Сакральна спадщина Гуцульщини / ред. кол.: М. Кугутяк, І. Кочкін, П. Сіреджук, Б. Томенчук, Б. Хруслов. Івано-Франківськ : Манускрипт-Львів, 2011. С. 349–355.
41. Курліщук Б.Ф. Проектування інтер'єрів житлових і громадських споруд: Навчальний посібник. Київ, 1995.
42. Лукомський Ю. Галицькі білокам'яні хрестоподібні церкви від князя Володара до короля Данила. *Княжа доба : історія і культура*. Львів, 2007. Вип. I. С. 271–304.
43. Макаренко М. О. Скульптура і різьбярство Київської Русі передмонгольських часів. *Київські збірники історії й археології, побуту й мистецтва*. Зб. 1. Київ, 1930. С. 27–96.

44. Мельник В. Сакральне мистецтво Галичини XV–XX століть в експозиції Івано-Франківського художнього музею. Івано-Франківськ : Лілея-НВ, 2007. 204 с.
45. Михайлова Р. Художня культура Галицько-Волинської Русі. Київ : Слово, 2007. 496 с.: іл.
46. Могитич І. Нариси архітектури української церкви. Львів, 1995. 49 с.
47. Нариси з історії українського дизайну XX століття : Зб. статей / ІПСМ НАМ України. Київ : Фенікс, 2012. 256 с.
48. Овсійчук В. А. Українське малярство X–XVIII століття. Проблеми кольору. Львів : Інститут народознавства НАН України, 1996. 470 с.: іл.
49. Пастернак Я. Важливі проблеми етногенези українського народу в світлі археологічних досліджень. Нью-Йорк : Українське Історичне Товариство, 1971. 26 с.
50. Пастернак Я. Станіславівщина у сивій давнині. *Альманах Станіславівської землі*. Нью-Йорк ; Торонто ; Мюнхен, 1975. Т. I. С. 13–31.
51. Пекарська Л. В., Пуцко В. Г. Давньоруські енкаліпії в збірці Музею історії м. Києва. *Археологія*. 1989. № 3. С. 84–94.
52. Пуцко В. Візантійське художнє ремесло і Київська Русь. *Записки НТШ. Праці секції мистецтвознавства*. Львів, 1994. Т. ССХХVII. С. 15–28.
53. Рыбаков Б. А. Прикладное искусство и скульптура. *История культуры Древней Руси*. / ред. Н. Н. Воронина, М. К. Каргера. Москва ; Ленинград : Изд-во АН СССР, 1951. Т. II. С. 396–464.
54. Свенціцька В. І., Сидор О. Ф. Спадщина віків. Українське мистецтво XIV–XVIII століть у музейних колекціях Львова. Львів : Каменярь, 1990. 72 с.: 64 арк. іл.
55. Селівачов М. «Sacrum» і «profanum»: священне і світське в церковному мистецтві. *Вісник Національної академії керівних кадрів культури і мистецтв* 2017. № 1. С. 74–79.
56. Селівачов М. Антропоморфні знаки образинардної орнаментики: язичницькі релікти, фольклорні символи, міфологеми фейклору. *Народознавчі зошити*. 2020. № 1 (151). С. 15–20.
57. Селівачов М. Лексикон української орнаментики : іконографія, номінація, стилістика, типологія. Київ : Редакція вісника «Анта», 2005. 415 с.
58. Селівачов М. Р. Поняття сакральне мистецтво: зміст і межі. *Актуальні проблеми мистецької практики і мистецтвознавчої науки*. Київ. 2008. Вип. 1. С. 67–76.
59. Січинський В. Архітектура дерев'яна. *Енциклопедія українознавства: Загальна частина*. Репринт. відтвор. Київ : [б. в.], 1995. С. 815–820.
60. Скорик М. Бойківські писанки. *Літопис Бойківщини*. 1934. Ч. 4. С. 20–28, Табл.1–5.
61. Станкевич М. Етноестетика. Філософія народного мистецтва. Львів : Спілка критиків та істориків мистецтва, 2020. 276 с.
62. Станкевич М. Є. Автентичність мистецтва. Львів : АФША, 2004. 192 с.
63. Станкевич М. Українське художнє дерево XVI–XX ст. Львів, 2002. 480 с.
64. *Старожитності Гуцульщини. Каталог пам'яток історії та культури : джерела з етнічної історії населення Українських Карпат* : у 2-х т. Т. 1 : Сакральна спадщина Гуцульщини / ред. кол.: М. Кугутяк, І. Кочкін, П. Сіреджук, Б. Томенчук, Б. Хруслов. Івано-Франківськ : Манускрипт-Львів, 2011. 447 с.

65. Степовик Д. В. Історія української ікони Х–ХХ століть. 2-ге вид., Київ : Либідь, 2004. 436 с.
66. Степовик Д. Іконологія й Іконографія .Івано-Франківськ : Нова Зоря, 2004. 320 с.
67. Таранушенко С. Український іконостас. *Записки НТШ*. Львів, 1994. Т. ССХХVII. С. 141–170.
68. Тарас Я. Аспекти генези, типології споруд для дзвонів та їх розміщення на церковному подвір'ї. *Народознавчі зошити*. Львів, 2000. Зош. 2. С. 306–330.
69. Тарас Я. Сакральна дерев'яна архітектура українців Карпат : культурно-традиційний аспект : монографія / НАН України, Ін-т народознавства. Львів : Інститут народознавства НАН України, 2007. 640 с.
70. Тарас Я. Українська сакральна дерев'яна архітектура : словник-довідник / наук. ред. Р. Яців. Львів : Інститут народознавства НАН України, 2006. 584 с.
71. Тимків Б. Мистецтво України та діаспори: дереворізьба сакральна й ужиткова. Івано-Франківськ : Нова Зоря, 2010. 312 с.
72. Ткачук Я. Мистецтво Покуття. *Історико-етнографічне та мистецьке життя Покуття : минуле і сьогодення* : матеріали науково-теоритичної конференції з питань дослідження історико-етнографічного регіону Покуття (м. Коломия, 9 жовтня 2011 року). Коломия : Вік, 2013. С. 56–69.
73. Томенчук Б. Археологія городищ Галицької землі. Галицько-Буковинське Прикарпаття : матеріали досліджень 1976–2006 рр. Івано-Франківськ : Видавець Третяк І. Я, 2008. 696 с.
74. Томенчук Б. Олешківська ротонда Археологія дерев'яних храмів Галицької землі XII–XIII століть. Івано-Франківськ : Гостинець, 2005. 166 с.
75. Фіголь М. Мистецтво стародавнього Галича. Київ : Мистецтво, 1997. 224 с.
76. Фіголь М. П., Фіголь О. М. Історія Галича в пам'ятках мистецтва. Львів : Світ, 1999. 185 с.: іл.
77. Чуйко О. Візантійські та західноєвропейські культурні чинники формування храмових інтер'єрів Галицько-Волинської Русі. *Розвиток сучасної освіти і науки : результати, проблеми, перспективи*. Т. V / ред.-упорядн.: Я. Гжесяк, І. Зимомря, В. Ільницький. Конін ; Ужгород ; Херсон ; Кривий Ріг : Посвіт, 2018. С. 53–56.
78. Чуйко О. Мистецтво Галицько-Волинського князівства в контексті міжнародних взаємозв'язків. Івано-Франківськ : Прикарпатський національний університет імені Василя Стефаника, 2020. 416 с.
79. Чуйко О. Міфологічна традиція в пластичному декорі храмів Давньої Русі. *Наукові записки Тернопільського національного педагогічного університету імені Володимира Гнатюка*. Серія : Мистецтвознавство. Тернопіль, 2018. № 2 (Вип. 39). С. 344–353.
80. Чуйко О. Монастирі Галичини (середина XVI – початок XX століття) : монографія. Івано-Франківськ : Вид-во ДВНЗ «Прикарпатський національний університет імені Василя Стефаника», 2011. 188 с.
81. Чуйко О. Скит Манявський у контексті сакральної культури українців Карпат. *Мистецтвознавство '09 (01)* : науковий збірник. Львів, 2009. С. 163–174.
82. Chuyko O. Architectural Décor from the Perspective of Intercultural Relations of Galicia-Volhynia State with Northeastern Rus in the 13-th century. *European Applied Sciences*. Stuttgart, Germany, 2018. № 1. P. 35–38.
83. Design of the 20 th Century / Charlotte, Peter Fiell. TASCHEN, 1999.

84. Duczko W. Viking Rus: Studies on the Presence of Scandinavians in Eastern Europe (Northern World). Leiden ; Boston ; Koln, 2004. № 12. 362 s.
85. Hornickowa K. The Byzantine reliquary Pectoral Grosses in Central Europe. *Byzantinoslavica*. 1999. T. LX. P. 213–250.
86. Industrial Design A-Z / Charlotte, Peter Fiell. TASCHEN, 2000.
87. Jarema W. Pierwotne ikonostasy w dwuknianych cearkwiach na Podkarpaciu. *Materialy Muzeum Budownictwa Ludowego w Sanoku*. Sanok, 1972. № 16. S. 22–33.
88. Ryabtseva S. Pectoral reliquary-crosses from the Carpathian-Dniester Region, 11th–16th centuries. *Rome, Constantinople and Newly Converted Europe. Archaeological and Historical Evidence*. Kraków ; Leipzig ; Rzeszów ; Warszawa, 2012. S. 527–544.
89. Smorag-Rozycka M. Sztuka cerkiew na Rusi Halicko-Wolynskiej: Artystyczna symfonia tradycji bizantynsko-ruskiej i Romanskiej. *Sztuka Kresow wschodnich*. Krakow, 1999, T. 4. S. 52–59.
90. Świechowski Z. Budownictwo romańskie w Polsce. Katalog zabytków. Wrocław, 1963. 428 s.
91. The Glory of Byzantium: Art and Culture of the Middle Byzantine Era, A. D. 843–1261 / C. Evans, W. Wixom. New-York : Metropolitan Museum of Art, 1997. 574 p.

Викладач

Чуйко О.Д